

ΝΟΜΟΣ: 3521/2006

ΦΕΚ: Α 275/22.12.2006

ΤΙΤΛΟΣ: ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Σύμφωνα με την Ανακοίνωση Υπ. Εξωτ. Φ.0544/Μ.5682/ΑΣ.39/2007 (ΦΕΚ Α' 17/29.1.2007) η παρούσα θα τεθεί σε ισχύ ως προς την χώρα μας στις 3 Απριλίου 2007.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΑΡΘΡΟ ΠΡΩΤΟ

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση για την προστασία της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 3 Νοεμβρίου 2003, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Παρίσι, 17 Οκτωβρίου 2003

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Η Γενική Συνέλευση του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών για την Παιδεία, την Επιστήμη και τον Πολιτισμό, εφεξής "η ΟΥΝΕΣΚΟ", συνήλθε στο Παρίσι, από 29 Σεπτεμβρίου έως 17 Οκτωβρίου 2003, κατά την 32η συνεδρίαση της.

Αναφερόμενη στα ήδη υφιστάμενα διεθνή έγγραφα περί των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και ειδικότερα στην Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του 1948, στο Διεθνές Σύμφωνο περί Οικονομικών, Κοινωνικών και Πολιτιστικών Δικαιωμάτων του 1966 και στο Διεθνές Σύμφωνο περί Αστικών και Πολιτικών Δικαιωμάτων του 1966.

Έχοντας υπόψη τη σημασία της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, από την οποία εκπηγάει η πολιτισμική πολυμορφία, και η οποία εγγυάται τη βιώσιμη ανάπτυξη, όπως υπογραμμίστηκε με τη Σύσταση της ΟΥΝΕΣΚΟ για την Προστασία του Παραδοσιακού και Λαϊκού Πολιτισμού

του 1989, με την Οικουμενική Διακήρυξη της ΟΥΝΕΣΚΟ για την Πολιτιστική Πολυμορφία του 2001 και με τη Διακήρυξη της Κωνσταντινουπόλεως του 2002, που υιοθετήθηκε από την τρίτη Στρογγυλή Τράπεζα των Υπουργών Πολιτισμού.

Έχοντας υπόψη τη βαθιά αλληλεξάρτηση μεταξύ της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς και της υλικής πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς.

Αναγνωρίζοντας ότι οι διαδικασίες παγκοσμιοποίησης και κοινωνικού μετασχηματισμού, σε συνδυασμό με τις συνθήκες που δημιουργούν για ένα διάλογο σε νέες βάσεις μεταξύ των κοινοτήτων, ενέχουν επίσης, όπως και τα φαινόμενα έλλειψης ανεκτικότητας, σοβαρές απειλές υποβάθμισης, εξαφάνισης και καταστροφής της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, ειδικότερα δε λόγω έλλειψης μέσων προστασίας της.

Έχοντας επίγνωση της παγκόσμιας βούλησης και της κοινής μέριμνας για την προστασία της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς της ανθρωπότητας.

Αναγνωρίζοντας ότι οι κοινότητες, και ειδικότερα οι κοινότητες αυτοχθόνων, οι ομάδες και, περιπτώσεως δοθείσης, τα άτομα, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην παραγωγή, την προστασία, τη διατήρηση και την αναδημιουργία της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, συμβάλλοντας έτσι στον εμπλουτισμό της πολιτισμικής πολυμορφίας και της ανθρωπίνης δημιουργικότητας.

Σημειώνοντας τη μεγάλη εμβέλεια της δραστηριότητας που προωθεί η ΟΥΝΕΣΚΟ με στόχο να καθιερώσει ένα νομικό πλαίσιο για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, και ειδικότερα τη Σύμβαση για την Διαφύλαξη της Παγκόσμιας Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομιάς του 1972.

Σημειώνοντας περαιτέρω ότι δεν υπάρχει μέχρι σήμερα κανένα πολυμερές δεσμευτικό κείμενο για την προστασία της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς.

Έχοντας υπόψη ότι οι ήδη υφιστάμενες διεθνείς συμφωνίες, συστάσεις και αποφάσεις που αφορούν την πολιτιστική και φυσική κληρονομιά, θα έπρεπε να εμπλουτιστούν και να συμπληρωθούν αποτελεσματικά με νέες διατάξεις για την άυλη πολιτιστική κληρονομιά.

Έχοντας υπόψη ότι είναι αναγκαίο να καταβληθούν περαιτέρω προσπάθειες προκειμένου να συνειδητοποιήσουν, ειδικότερα οι νέες γενιές, τη σημασία της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς και της προστασίας της.

Έχοντας υπόψη ότι θα έπρεπε η διεθνής κοινότητα να συμβάλει, από κοινού με τα Κράτη μέλη της παρούσας Σύμβασης, στην προστασία της κληρονομιάς αυτής σε πνεύμα συνεργασίας και αμοιβαίας αρωγής.

Υπενθυμίζοντας τα προγράμματα της ΟΥΝΕΣΚΟ περί της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, και ειδικότερα την ανακήρυξη των αριστουργημάτων της προφορικής και άυλης κληρονομιάς της ανθρωπότητας.

Έχοντας υπόψη τον ανεκτίμητο ρόλο της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς ως παράγοντα προσέγγισης, ανταλλαγής και κατανόησης μεταξύ των ανθρώπων.

Υιοθετεί, στις 17 Οκτωβρίου 2003, την παρούσα Σύμβαση.

I. Γενικές Διατάξεις

ΑΡΘΡΟ 1

Σκοπός της Σύμβασης

Η παρούσα Σύμβαση έχει ως σκοπό:

- (α) Την προστασία της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς.
 - (β) Το σεβασμό της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς των ενδιαφερομένων κοινοτήτων, ομάδων και ανθρώπων.
 - (γ) Την ευαισθητοποίηση σε επίπεδο τοπικό, εθνικό και διεθνές όσον αφορά τη σημασία της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς και της αμοιβαίας εκτίμησης που πρέπει να τυγχάνει.
 - (δ) Τη διεθνή συνεργασία και συνδρομή.
-

ΑΡΘΡΟ 2

Ορισμός

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης,

1. Εννοούμε "άυλη πολιτιστική κληρονομιά" τις πρακτικές, αναπαραστάσεις, εκφράσεις, γνώσεις και τεχνικές

- καθώς και τα εργαλεία, αντικείμενα, χειροτεχνήματα και τους πολιτιστικούς χώρους που συνδέονται με αυτές

- και τις οποίες οι κοινότητες, οι ομάδες και, περιπτώσεως δοθείσης, τα άτομα αναγνωρίζουν ότι αποτελούν μέρος της πολιτιστικής κληρονομιάς τους. Αυτή η άυλη πολιτιστική κληρονομιά, που μεταβιβάζεται από γενιά σε γενιά, αναδημιουργείται συνεχώς από τις κοινότητες και τις ομάδες σε συνάρτηση με το περιβάλλον τους, την αλληλεπίδραση τους με τη φύση και την ιστορία τους, και τους παρέχει μία αίσθηση ταυτότητας και συνέχειας, συμβάλλοντας έτσι στην προώθηση του σεβασμού της πολιτιστικής πολυμορφίας και της ανθρώπινης δημιουργικότητας. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, θα λαμβάνεται υπόψη μόνο η άυλη πολιτιστική κληρονομιά που ανταποκρίνεται στα ήδη υφιστάμενα διεθνή κείμενα για τα

ανθρώπινα δικαιώματα, ως και στην απαίτηση για αμοιβαίο σεβασμό μεταξύ κοινοτήτων, ομάδων και ατόμων, και για βιώσιμη ανάπτυξη.

2. Η "άυλη πολιτιστική κληρονομιά", όπως ορίζεται στην παραπάνω παράγραφο 1, εκδηλώνεται ειδικότερα στους ακόλουθους τομείς:

(α) Στις προφορικές παραδόσεις και εκφράσεις, συμπεριλαμβανομένης της γλώσσας ως φορέα της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς.

(β) Στις τέχνες του θεάματος.

(γ) Στις κοινωνικές πρακτικές, στις τελετουργίες και στις εορταστικές εκδηλώσεις.

(δ) Στις γνώσεις και πρακτικές που αφορούν τη φύση και το σύμπαν.

(ε) Στην τεχνογνωσία που συνδέεται με την παραδοσιακή χειροτεχνία.

3. Εννοούμε "διαφύλαξη" τα μέτρα που αποβλέπουν στη διασφάλιση της βιωσιμότητας της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, συμπεριλαμβανομένων του προσδιορισμού, της τεκμηρίωσης, της έρευνας, της συντήρησης, της προστασίας, της προώθησης, της αξιοποίησης, της μεταβίβασης, κυρίως μέσω της τυπικής και της μη τυπικής εκπαίδευσης, καθώς και της αναζωογόνησης των διαφόρων πλευρών της κληρονομιάς αυτής.

4. Εννοούμε "Κράτη μέρη" τα Κράτη που δεσμεύονται με την παρούσα Σύμβαση και μεταξύ των οποίων η Σύμβαση είναι σε ισχύ.

5. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται *mutatis mutandis* στα εδάφη που αναφέρονται στο άρθρο 33 και καθίστανται μέρη σε αυτή, σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται στο άρθρο αυτό. Στο μέτρο αυτό, η έκφραση "Κράτη μέρη" αφορά και τα εδάφη αυτά.

ΑΡΘΡΟ 3

Σχέσεις με άλλα διεθνή κανονιστικά κείμενα

Κανένα σημείο της παρούσας Σύμβασης δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως τέτοιο που:

(α) να αλλοιώνει το καθεστώς ή να μειώνει το επίπεδο προστασίας των αγαθών της παγκόσμιας κληρονομιάς που αναγνωρίστηκαν στο πλαίσιο της Σύμβασης για την Προστασία της Παγκόσμιας Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομιάς του 1972, με τα οποία συνδέεται ένα στοιχείο της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, ή

(β) να επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Κρατών μελών, που απορρέουν από κάθε διεθνές κείμενο περί των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή περί της χρήσης των βιολογικών και οικολογικών πόρων, στο οποίο είναι Μέρη.

II. Όργανα της Σύμβασης

ΑΡΘΡΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 34 αυτής. Παραγγέλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.